

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8CdoR/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	1215225504
Dátum vydania rozhodnutia:	03.03.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1215225504.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletého F. O., narodeného XX. G. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Bratislava, Vázovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: D.. Q. O., narodenej XX. F. XXXX, K. B. B.T., L. XXXXX/XH, prechodne bytom E. Z. V. XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Ľubicou Sopkovou, Malacky, Pribinova 3 a otca: D.. V. O., narodeného XX. T. XXXX, K. B. B., L. XXXXX/XH, B., prechodne bytom B. XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Tatianou Dlhošovou, Bratislava, Lazaretská 23, za účasti Krajskej prokuratúry v Bratislave, Bratislava, Vajnorská 47, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 11. novembra 2025 sp. zn. 13CoPno/6/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) v priebehu odvolacieho konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva, uznesením z 11. novembra 2025 č.k. 13CoPno/6/2025-3068 zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd „dočasne pozastavil účinnosť a použiteľnosť znaleckého posudku znalca F.. D. F. č. 15/2025 zo 07. septembra 2025 ako dôkazu v akomkoľvek konaní vo veci starostlivosti o maloletého, a to až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na základe trestného oznámenia matky proti F.. D. F. a disciplinárneho konania vedeného na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky na jej podnet vo veci preverovania odbornej a etickej zodpovednosti uvedeného znalca, a to na zabezpečenie ochrany zákonnosti dôkazného procesu, zachovanie spravodlivého priebehu konania a ochrany verejného záujmu na ochrane práv maloletého a tiež počas trvania neodkladného opatrenia uložil súdom, účastníkom konania, úradom a orgánom verejnej moci povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, úkonu alebo rozhodnutia, ktoré by mohlo byť ovplyvnené obsahom alebo závermi znaleckého posudku č. 15/2025 F.. D. F.“, ako nedôvodný, nakoľko matka neosvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov vyžadujúcej okamžitý zásah súdu.

2. Proti tomuto uzneseniu podala matka (ďalej aj „dovolateľka“), dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), nakoľko odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolateľka považovala rozhodnutie za nezákonné, arbitrárne a v rozpore so základnými princípmi spravodlivého súdneho procesu. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby najvyšší súd vyslovil právny názor, že ďalšie dokazovanie vo veci, najmä výsluch znalca F. D. F. a použitie jeho posudku ako dôkazu, je vo všetkých prebiehajúcich súdnych konaniach neprípustné až do času, kým nebude právoplatne rozhodnuté o jeho disciplinárnej a trestnoprávnej zodpovednosti príslušnými orgánmi.

3. K dovolaniu matky sa písomne vyjadrili Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a otec maloletého, pričom obaja navrhli, aby ho dovolací súd odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba, teda účastník konania, v ktorého neprospech bolo napádané rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

5. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktorá je od 01. júla 2016 upravená v zákone č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77, obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní neustanovuje inak, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých; prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP. V danom prípade je dovolaním uplatnený dovolací dôvod (a dôvod prípustnosti dovolania) v zmysle § 420 CSP.

7. Matka maloletého prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Najvyšší súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť za istých predpokladov tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomuto záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo 83/2017, v ktorom uviedol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samú. Taká situácia

môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, konzumuje vec samú.

10. Výpočet prípadov v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí 3Cdo 157/2017 (publikovaným pod R 21/2018) ako aj v rozhodnutí 5Obdo 76/2016. Dovolací súd k tomuto poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kolektív, Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck str. 458). O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí by šlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal.

11. V predmetnej veci však nejde ani o jeden vymenovaný prípad. Krajský súd v Trnave rozhodol o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v priebehu odvolacieho konania vo veci samej (o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva), ako súd príslušný v zmysle § 362 CMP. Vzhľadom na to, že konanie vo veci samej nebolo doposiaľ skončené (prebiehajúce odvolacie konanie), rozhodnutie odvolacieho súdu nekonzumuje vec samu a nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Prípustnosť dovolania preto z § 420 písm. f) CSP nemožno vyvodzovať.

12. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie matky podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou podaného dovolania.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Na úplný záver a nad rámec dôvodov tohto rozhodnutia považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že sa mu (vychádzajúc z podania matky) ako nadbytočné javilo rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného rozhodnutia formou uznesenia, pretože z obsahu podania vyplýva, že sa v skutočnosti jedná o matkou prezentované výhrady voči podanému znaleckému posudku, s ktorými námietkami sa bude musieť odvolací súd vypořadovať vo veci samej (obdobne to isté konštatoval aj odvolací súd v bode 21. svojho rozhodnutia).

16. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.